

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi Pełnomocnika Finansowego Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. H.

na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej Nr (...) /2021 z dnia 5 lipca 2021 r. w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. H. w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w 2020 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 17 września 2021 r. wniosku skarżącego o wyłączenie sędziów Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego od orzekania w sprawie skargi

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

W skardze Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. H. na uchwałę nr (...) /2021 Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 5 lipca 2021 r. w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. H. o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych Komitetu, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania, związanych z udziałem w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w 2020 r., zawarty został wniosek (pkt 3 petitum) o „wyłączenie sędziów Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego

od orzekania w niniejszej sprawie na podstawie art. 145 § 3 Kodeksu Wyborczego w zw. z art. 49 i 379 pkt. 4 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.”.

Ponieważ wniosek ten nie wskazywał imiennie żadnego sędziego, poprzestając na wskazaniu dwóch izb Sądu Najwyższego, nie dotyczy on również żadnego spośród sędziów wyznaczonych do rozpoznania sprawy i z tego względu nie podlega rozpoznaniu, czego wyrazem jest jego odrzucenie jako niedopuszczalnego i procesowo bezskutecznego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19; zob. także postanowienie Sądu Najwyższego z 8 grudnia 1999 r., III AO 54/99; postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19; o ogólnym skutku czynności niedopuszczalnych - postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2017 r., III CZ 25/17).

Z tego względu, biorąc pod uwagę dodatkowo powszechnie obowiązujący wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 20 kwietnia 2020 r. sygn. akt U 2/20 oraz racje, które legły u podstaw postanowienia całej Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2021 sygn. akt NZP 1/21, Sąd Najwyższy w składzie obecnym orzekł, jak w sentencji.